

18/7

Socialdemokrater för samförstånd

Tidskriften Tiden innehåller i sitt senaste nummer två artiklar som sakligt och lidelsefritt behandlar det nuvarande politiska läget och ger intrycket att man på socialdemokratiskt håll uppriktigt önskar att arbeta för större samförstånd mellan partierna och ömsesidiga eftergifter. I den ledande artikeln fordras "än mer bestämda insatser för att göra klart att arbetarrörelsen... är beredd till samarbete, då det gäller att stödja det för arbetstagare och arbetsgivare gemensamma intresset att främja näringslivets kapitalförsörjning och även på annat sätt medverka till förbättrade produktionsbetingelser". Vidare framhålles "att kampen för tjänstepensioneringen har förts under full medvetenhet om de skyldigheter, som följer med den snart erövrade rätten till ett effektivt ålderdoms- och familjeskydd för alla svenska medborgare". Vad som här antyds måste vara möjligheten av en sådan uppgörelse rörande den ekonomiska politiken som för några veckor sedan vid folkpartiets möte anbefalldes av hr Andersson i Rasjön i opposition mot den härskande riktningen inom partiet.

Statsminister Erlander berör i en längre uppsats, "Samarbete och strid i efterkrigspolitiken", samma problem. Han betonar att socialdemokratin redan under vårens förhandlingar om pensionsfrågan var beredd att i vissa punkter — såsom "småföretagarnas anslutning, fondfrågan, dispositivitet, 40-årsregeln" — gå den borgerliga kritiken till mötes. Efter höstens folkomröstning och andrakammarvalen den 1 juni bör det enligt hr Erlander stå klart för de borgerliga att socialdemokraterna inte kan ge avkall på sitt krav på en positiv lösning av pensionsfrågan. Omröstningen och valen har visat "med vilken intensitet och med vilken iver de som saknar tjänstepension har gått in för denna frågas lösning". Då statsministern uttrycker förhoppningen att den senaste opinionsyttringen skall påverka den borgerliga inställningen måste han rimligen förutsätta att även de betydande modifieringar i den socialdemokratiska linjen som ifrågasattes under vårens förhandlingar skall kunna infogas i ett efter en uppgörelse med folkpartiet tillkommet regeringsförslag. Hr Erlander förklarar också att en rad andra betydelsefulla politiska frågor helst borde lösas i samförståndets tecken och att regeringen vill "så långt möj-

ligt söka få till stånd samlande lösningar".

Den allvarliga strävan till samarbete som framträder i dessa båda programmatiska artiklar borde särskilt inom folkpartiet leda till en omprövning av den negativa politik som förkunnats efter junivalen. I pensionsfrågan är en kompromiss mellan socialdemokratin och folkpartiet den naturliga lösningen. Om förhandlingarna utsträcker sig till andra frågor — hr Erlander nämner sysselsättningsproblemen, jordbrukspolitiken, försvaret och skolpolitiken — borde en mera allmän uppgörelse inte vara utesluten. En sådan samförståndspolitik skulle följdriktigt leda fram till den demokratiska samregering som de tre borgerliga oppositionspartierna under senare tid så energiskt rekommenderat.

18/7

De flyktingar

som anordnade protestmötet mot världsfredskongressen i tisdags har gjort svenskarna en stor tjänst, framhöll professor Birger Nerman i sitt anförande vid mötet — "det är inte hos den s k fredskongressen som Sveriges folk har sina sympatier, dess fullständigt överväldigande flertal har sitt hjärta hos Er", fortsatte han. Det är sanna ord, och det är viktigt, främst med tanke på den utländska opinionen, att denna deklaration göres. Dagens kritiska politiska läge understryker det skamliga i den propagerade som den s k fredskongressen avser att utgöra. Under taktfasta applåder söker de på kongressen dominerande kommunisterna och deras medlöpare — bland vilka tyvärr finns åtminstone en socialdemokratisk riksdagsman — sprida föreställningen att Väster kan vinna trygghet genom att böja sig för de ryska kraven. Flyktingarnas främste talesman, Bela Fabian, klarlade det verkliga förhållandet genom sin redogörelse för vad den ryska aggressionen inneburit under de senaste åren. 2 140 dödsdomar, 55 000 människor i fångelser och koncentrationsläger, 75 000 deporterade, det är vad den ryska regimen presterat i Ungern under ett och ett halvt år efter frihetsrörelsens krossande. Det är vad alla fria stater skulle ha att vänta om de fastnade i världsfredskongressens nät av lögnar och illusioner.